

Astrid Stockman zingt in de opera

“Je bent zelf je instrument, dat is een heel fijn gevoel”

Opera is toneel met klassieke zang en muziek. Iedereen heeft er al wel eens van gehoord. Toch gaan amper vijf op 100 mensen één of twee keer per jaar naar een opera kijken. Minder dan één op 100 gaat meer dan één keer. Is dat wel terecht? Wablieft zocht het uit. We gingen zelf naar de opera. Daar spraken we met sopraan Astrid Stockman.

Op een zonnige donderdagochtend staan we op het Schouwburgplein in Kortrijk. We hebben er een afspraak met Astrid Stockman. Zij speelt nu in de opera 'Fidelio'. Voor we onze vragen stellen, mogen we zelf de voorstelling zien.

Kinderen op het podium

Tientallen kinderen komen met hun juf aan bij de schouwburg. Zij zijn deze ochtend het publiek. Kinderen en opera, zal dat lukken? Wij zijn benieuwd. Bij deze voorstelling mag het publiek mee op het podium. De artiesten lopen heel dicht bij het publiek. Soms zelfs ertussen. De kinderen zijn eerst wat onrustig. Maar al snel zijn ze helemaal mee met het verhaal.

Indruk

Na de voorstelling vraagt iemand van de opera welke kinderen later ook acteur of zanger willen worden. Bijna allemaal steken ze hun vinger in de lucht. 'Fidelio' heeft indruk gemaakt. Dat is duidelijk. Even luid als ze kwamen, gaan de kinderen weer naar de klas. Tijd voor ons om onze vragen te stellen.

Wablieft: Waarom koos jij ervoor om te gaan zingen?

Astrid Stockman: Als klein kind vond ik zingen en muziek heel boeiend. Mijn ouders speelden zelf geen muziek. Thuis speelde wel altijd muziek. Dat waren dan bijvoorbeeld liedjes van

Stef Bos, Elton John of Abba. Ik zong altijd mee. Toen ik vier of vijf jaar was, namen mijn ouders me eens mee naar een kerk. Achteraan in de kerk zong een koor. Ik hoorde de muziek, maar ik kon de zangers niet zien. Ik dacht dat die mooie muziek op een band stond. Achteraf merkte ik dan dat het een koor was. Ik wilde meteen ook in een koor zingen.

Ging je dan ook bij een koor?

Ik mocht nog niet meteen. Ik mocht pas als ik kon lezen. Ik kon al wat lezen toen ik naar het eerste leerjaar ging. Dus op 1 september van dat jaar werd ik lid van een koor. Een jaar later startte ik ook met muziekschool. Daar leerde ik piano spelen. Zingen deed ik eerst alleen in de lessen notenleer. Ik deed dat wel heel graag. Mensen van de muziekschool zagen dat ik heel graag zong. Ze raadden me aan om ook naar de zangles te gaan. Op mijn 18 jaar ging ik dan naar het conservatorium. Daar haalde ik mijn diploma piano. Nadien studeerde ik er ook nog zang.

“

Als je zingt, kan je recht in de ogen van iemand kijken. Dat is een bijzonder gevoel.

Wat vind jij zo leuk aan zingen?

Je bent zelf je instrument. Dat is een heel fijn gevoel. Als zanger heb je ook een heel directe band met je publiek. Als je piano speelt, zit je achter je instrument. Dat zorgt toch voor wat

afstand. Als je zingt, kan je recht in de ogen van iemand kijken. Dat is een bijzonder gevoel.

Waarom koos je voor opera?

Bij opera speel je ook toneel. Dat deed ik als kind ook al heel graag. Zang en toneel komen erin samen. Ik hou ook van talen en geschiedenis van kunst. Ook die dingen horen bij opera. Het was dus logisch voor mij om in de opera te gaan spelen. Het gaat nu ook heel goed. Het is niet zo makkelijk om werk te vinden in de opera, maar ik krijg steeds meer werk. Dat maakt me heel blij.

Is het dan niet gemakkelijker om als zangeres voor popmuziek te kiezen?

Toen ik aan de muziekschool begon, kon je er alleen klassieke zang volgen. Nu kan je al jazz of lichte muziek studeren. Ik deed die klassieke zang heel graag. Ik zong als tiener ook popmuziek, hoor. Ik schreef ook zelf liedjes. Ik heb getwijfeld of ik niet beter die muziek zou kiezen. Voor mijn 20 jaar kende ik opera zelfs nog niet goed. Maar ik heb toch voor klassiek gekozen. Hoe meer opera ik zong, hoe meer interesse ik kreeg. Nu hou ik er enorm veel van.

Luciano Pavarotti

“Ons leven lijkt op dat van topsporters”

We zingen allemaal wel eens. Onder de douche, op een feest met vrienden, tijdens een optreden van je favoriete groep... Dat gezang klinkt niet altijd zo geweldig. Weinig mensen kunnen van zingen hun beroep maken. Je moet bovendien hard werken om opera te zingen.

Wabliedt: Kan iedereen leren zingen?

Astrid Stockman: Ik denk wel dat iedereen kan leren zingen. Of toch bijna iedereen kan dat. Een heel kleine groep mensen is volledig toonloos. Bij die mensen is iets mis in het oor. Als zij zingen, is dat altijd op dezelfde, vlakke toon. Goed zingen is vooral een zaak van goed kunnen luisteren. Je past je toon aan, als je hoort dat je vals zingt.

Is opera leren zingen moeilijk?

Je moet er lang en veel voor oefenen. Niet iedereen kan dat leren. Bepaalde kenmerken van je lichaam spelen

een rol. Zit je huig hoog in je keel? Heb je een hoog gehemelte? Heb je een brede onderkaak? Dan heb je meer kans om goed opera te kunnen zingen. Dat heeft te maken met de manier waarop klanken zich kunnen vormen in je mond. Zanger Luciano Pavarotti was perfect gebouwd om opera te zingen. Opera zingen vraagt veel van je lichaam. Iedereen kan een tijdje schreeuwen of hoog zingen. Maar om dat elke dag te doen, moet je je lichaam heel goed trainen.

Hoe moe ben je dan na een voorstelling?

Als je goed zingt, ben je echt wel moe na een opera. Je kan op 'halve kracht' zingen, met weinig techniek. Maar dan schaad je je stem. De volgende dag zal je niet goed kunnen zingen. Zangers in de opera moeten best wel streng leven. Je moet goed voor je lichaam zorgen. Alcohol is niet goed. Roken mag helemaal niet. Genoeg slapen is heel belangrijk. En ook sporten, om fit te blijven. We lijken wel wat op topsporters.

Wat gebeurt er als je ziek wordt?

Ik zei al dat het heel fijn is dat je lichaam je instrument is. Dat heeft ook een nadeel: je kan ziek worden. Meestal zing ik toch als ik ziek ben. Daar zijn natuurlijk wel grenzen aan. Als je echt geen stem hebt, gaat het niet. Maar als het kan, ga ik wel het podium op. Anders wordt de voorstelling afgelast. Dat is vervelend voor het theater en voor het publiek.

Je treedt op in het hele land en zelfs in het buitenland. Is het fijn om altijd onderweg te zijn? Of is dat net vermoeiend?

Ik vind dat heel leuk. Ik heb geen gezin, dus ik moet niemand achterlaten. Dat maakt het wel gemakkelijker. Sommige collega's zijn soms voor enkele weken weg van hun gezin. Voor hen is dat wel lastig. Soms mis ik mijn thuis ook wel, hoor. Maar ik ben graag onderweg. Ik kom op veel plaatsen. Op dagen tussen voorstellingen kan ik dan al die steden bezoeken waar ik optreed. Ik leerde ook al veel mensen kennen onderweg. Dat is heel top.

'Fidelio', een opera over liefde

“Opera is helemaal niet saai en duf”

'Fidelio' is een opera van componist Ludwig van Beethoven. De opera vertelt het verhaal van Leonore en Florestan. Het is een verhaal van liefde en hoop.

Florestan doet niets liever dan zingen. Met zijn liedjes laat hij de mensen dromen. Maar dat is niet naar de zin van de dictator Pizarro. Hij wil Florestan voorgoed doen zwijgen. Pizarro laat Florestan opsluiten in een geheime kerker.

Leonore ontdekt in welke gevangenis Florestan zit. Ze vermomt zich als man en noemt zichzelf Fidelio. Ze gaat naar de gevangenis. Het lukt haar om een baan als bewaker te krijgen. Dag en nacht zoekt Leonore in alle cellen. Zal ze hem vinden?

Dat maakt het altijd spannend. Zo was er een voorstelling in Antwerpen. Ergens in het stuk zingen we met de drie acteurs samen. Dat klonk nogal luid. Daarna was er even een stil moment. Net dan zei een kind in de zaal: “Amai, wat is dat hier allemaal, zeg!” Dat was zo grappig. Wij moesten doorzingen, maar ik had wel een beetje de lach in mijn stem. (lacht)

Veel mensen denken dat opera nogal duf en saai is. In deze voorstelling werken jullie met videobeelden en zelfs elektronische muziek. Willen jullie dat saai imago graag kwijt?

Opera is helemaal niet meer duf en saai, hoor. Er gebeuren veel spannende dingen in de opera. De opera is helemaal mee met de tijd. We werken bijvoorbeeld met regisseurs van films. We werken heel hard om dat duffe imago kwijt te raken. En dat lukt ook. Wat dan wel vreemd is: soms vragen vriendinnen mij of ze eens naar een voorstelling mogen komen. Dan willen ze net wél zo een opera zien met grote kostuums en decors. Dat soort opera bestaat wel nog. Maar de meeste opera's nu zijn helemaal anders en frisser.

Wil je graag zelf opera ontdekken? Ga dan zeker eens kijken op de website van Astrid Stockman. In de agenda zie je waar ze de volgende maanden optreedt.

www.astridstockman.be

Foto Floorije Feinstra

Foto Luc Lodder / Culture Nova